

150 család lakást keres

A városi lakáshivatal iródjának ajtaján felirat hirdeti, hogy félfogadás csak kedden és pénteken van. Hétfőn reggel azonban, amikor benyitunk, Keneszi kartárs, a hivatal vezetője nyakig ül a munkában és a gondokban. Felekkel tárgyal. Az égető szükség áttör a hivatali rend korlátait is.

Kiknek az ügyeit tárgyalják itt? Azokét, akiket az égető szükség sürget, azokat, akik a legelemibb emberi igények, jogok egyikét követelik maguk és családjuk számára: emberi lakást. Közél százötven altag hever az íróasztalon és a fiókban. Ezek csal: akták,

Lesznek szállodák és éttermek — jöhetnek a külföldiek is

A napokban felkerestük az Északalaton Üdülő-Vendéglátó Vállalat Keszthelyi üzemvezetőjét és megkörtük, hogy tájékoztassa az újság olvasóit jövőbali terveikről.

— A múlt helytelen intézkedések miatt — mondja Hajas Illés — a szállodák és éttermek legnagyobb része a különböző hivatalok, intézmények kezébe kerültek, amelyek gátolják Keszthely üdülővadás kialakulását. A hazánkba érkező külföldiek Keszthelyre csak átutazásba jöhetnek, mivel számukra nem tudunk helyet biztosítani, mert kevés volt a szállodai szobák száma.

— Hogy mi a terveink? — A Balaion, Hullám és a Hungária szállodákat meleggonyhás éttermeknek rendezük be. A Hungáriához tartozó melléképületekbe — ahol jelenleg a KIK működik — zenés cukrászdát szeretnénk létrahézni. Ugyanakkor a volt Csányi-féle szállodát is hivatalához képest szeretnénk üzembe helyezni. Tervezzük azt is, hogy a Sörkertben meleggonyhás kerthelyiséget nyitunk. Jelenleg ez az országban egyetlen kerthelyisége, ahol az 1450-as évekből származó épületek állnak. Szeretnénk megvalósítani a fiatalok álmat is: a Jack Klubban legyenek zenés teadélutánok.

— Gondoltunk már arra is, hogy a mozival szemben lévő helyiségben (a volt statisztikai hivatal) egy eszpresszót nyitunk.

de lássuk, mi van az iratok mögött, lássuk az életet. Találomra kiválasztunk három címet, találomra csak, nem is a „legsúlyosabb” ügyek közül, három tipikus lakásigényt a leggyakoribbak közül.

Kossuth Lajos utca 72

szám alatt lakik Lugosi Ferenc. Nős ember, felesége gyermeke van. Szóval családjában van, de lakása — nincs. Nincs. Ahol lakik, nem az ő lakása, hanem az apósáé, ide kényszerültek. S még hozzá milyen lakás ez! Egyetlen szobában lakik összezsúfolva két család, nyolc személy!

Eddig nem próbálkoztak külön lakást szerezni? Dehogynem. Az igényük másfél éves (megjegyzendő, hogy ez még korán sem tartozik a „szakállas” négyöt évvel ezelőtt benyújtott igények közé!) csakhogy ez alatt a másfél év alatt meglehetősen mostohán kezelték a Lugosi-ügyet. Másfél év után most csillant meg először a remény Lugosiék szemében:

— Karácsonyra talán lesz lakásunk! . . .

„Támogatás” szó szerint

— Hogy hívják?

— Náci . . . az idesapómat meg Szabó Ignácnak — felel az ágyból a 9 éves kislány. Fekszik beteg. Edesanyja vásárolni ment, edesapja a műhelyben dolgozik. De a műhely nem ebben a házban van, így a gyereket magára hagyták. Még csak rá sem zárták az ajtót . . . Igaz, ahogy nézem, nem is nagyon lehetne olyan rozoga állapotban van.

Szabó Ignác cipész lakásigénye egyik legsürgősebb ügy a lakáshivatalban. Segíteni kell rajtuk, támogatni kell a kérelmüket, mindenkinek ez a véleménye. Hát ami azt illeti, támogatják is, még hozzá szó szerint. Aki nem hiszi, nézze meg a Bem utca és a Fejér Gy. u. sarkán lévő nádtetés épületet, ha ugyan lehet annak nevezni: repedt falait gerendákkal „támogatják”, így óvják a kidőléstől . . . De mi lesz, ha a gerendák elkorhadnak? Ha nem bírják a roskadozó épület falát? Mi lesz, ha a kis beteg Szabó Náci ágya melletti kislány a fal az utcára?!

Esernő a szobában

Feleségével, két leánnyal, vejével, unokájával, tehát hatodmagával lakik a teljesen munkaképtelen, rokkant Horváth György a Bem utca 41. szám alatt két szoba konyhás, kamrás lakásban. Ha ezt így leírjuk, nem is tűnik különösnek. Elférnek. De vajon így nincs joguk panasza? Van. Amikor belépünk, penészszag csapja meg orrunkat. A négy fal olyan, mint a térkép: a lecsurgó esőle térképezte ki.

— O, most még kellemes az idebent tartózkodás — mondják — most sűt a nap

(Folytatás a 2. oldalon.)

Üzletből — Üzletbe

HÉTFŐN sorbajártam Keszthely majdnem valamennyi üzletét. Péltém attól, hogy a karácsonyi vásárlások miatt nem jutok hozzá a szükséges téli cikkekhez. Mikor felértem a főutcára (ugyanis én a külső periferián lakom) emberek százai hemzsegték az utcán. Az üzletek előtt vásárlók álltak sorban.

A KERAVILL üzletbe csak nagynehezen jutottam be. Megkérdeztem a boltvezetőt, milyen „portékából” szenvednek hiányt?

— Rádióból — válaszolt. Ez most a legkeresettebb

áru. Ezenkívül a kisebb, de nem közszükségleti cikkekben. Ez aztán baj. Mert sajnos nekem elemre lett volna szükségem, s nem kaptam. Hát ez nem közszükségleti cikk?

A textil bolt felé menve eszembe jutott, hogy az öcsémnek gyermekruhát kell venni.

— Az sajnos nincs — válaszolta egy öreg bácsika. Hanem vehet függönynek valót. Ebből van elég választék. Na itt is hiába járok, gondoltam magamban. Se téli ruha, se pulóver, csak függöny.

UGYANIGY jártam a Gaál-féle textilboltban is. Csak itt már megkérdeztem, hogy mi nincs. S mire az eladó elsorolta volna, hogy mi van, addigra már továbbálltam. Gondoltam egyet, s bementem a vasboltba. Kértem egy kéltiteres zománcozott fazekat, de az sem volt. Hát most mit csináljak? Vegyek egy lakatot, vagy egy ostort? De ezt is elvettem, mert először is nincs mit lezárnom, másodszor nincs mit hajtanom.

BÓDULT FEJJELEK hagytam el a vasboltot. Nem tudtam, hová menjek. Haza, vagy a ruházati boltba. Mégis ez utóbbi mellett döntöttem.

A boltban sokan voltak, kicsit várni kellett. Közben rágyújtottam egy cigarettára, majd ezt is eldobáltam velem, mert dohányozni tilos. Milyen jó. Holnaptól kezdve idejárom, mert cigarettát is nagyon kevés van, s itt legalább nem lehet dohányozni. De ezt még végig sem gondoltam, mikor hozzám szóltak:

— Tessék parancsolni. — KÉREK egy sinadrágot. És csodák-csodája, kaptam. Felkaptam a nadrágot és futottam vele ki, mielőtt még valaki megvenné. Már majdnem az ajtónál voltam, mikor utánpam kiáltottak:

— Kérem fizetni is kell.

— s — n.

A nők egyenjogúságáról

Az elmúlt 12 évben sok szó esett a nők egyenjogúságáról. Hoztak számos határozatot is, de ez számos esetben a családanyák rovására ment.

Véleményem szerint mindez azért fordulhatott elő, mert a nők egyenjogúságáról főleg olyanok döntöttek, akik háztartási alkalmazottat tartottak és gyermekeiket autóval szállították a reprezentatív napközi otthomba.

Én teljes mértékben az egyenjogúság elvét vallom magamnak, elítélek mindennemű elnyomást, mely a dolgozók ellen irányul. A múlt bünyös politikáját is elitélem, mert három, négy gyermekes anyákat arra kényszerített, hogy a háztartási és gyermeknevelési munkák mellett még napi nyolc órát dolgozzon. S mindezt a nők felszabadításának mérték nevezni! Ugy vélem, hogy a nők politikai egyenlőségének megvalósítása még nem oldotta meg a magyar nők helyzetét.

Tudom, hogy hazánkban az elmúlt hetekben súlyos gazdasági károsodás érte, ezért a nők gazdasági

helyzetének megoldásához türelem és idő kell. De a rend helyreállta után a kormánynak ezt a kérdést is rendeznie kell.

Az egyenjogúságot továbbra is fenn kell tartani. A nők érvényesítésének útjába semminemű gátat emelni nem szabad. Harcoljunk az olyan jeleségek ellen, amely a nőket például a bányákba földalatti munkára kényszerítette. Az életben számos olyan terület van, ahol a nők megtalálhatják élethivatásukat.

A többgyermekes anyák ügyével külön kell foglalkozni. Mi azt akarjuk, hogy ebben az országban sok meglegedett, egészséges család legyen, mert csak így lesz boldog a magyar nemzet. S ha ez meglesz, akkor nem lehet többé hazánkban fehérterror. Erre biztosítókat nyújt a nemzet legnagyobb ereje: a munkásosztály.

Tariné.

Új röntgengépet kapott Keszthely

Az elmúlt hetekben új röntgenfelszerelést kapott Keszthely, a budapesti Röntgen Intézetől. Az új röntgengépet a Gyermek-

szanatóriumban állítják fel. A munkát a közlekedési zavarok miatt nem tudják megkezdeni.

150 család lakást keres

(Folytatás az 1. oldalról.)
Hanem, amikor esik az eső!
A nagyobbik szoba egyik sarkába kucorognak ilyenkor, esernyő alatt. Az egész lakásban ez az egyetlen aránylag esővédett zűg.

Volt nékik rendes, emberi lakásuk, de 1949-ben kilakoltatták, s ide telepítették őket. Amikor már úgy érezték, hogy itt nem lehet tovább bírnai az életet, lakást igényeltek. De ennek kerek négy esztendeje — azóta is bírájk, mert kénytelenek bírnai. Közben pereskedniük kellett a házigazdával, aki nem akarta a korhadat nádtétőt kifoltóztatni... Különbösen neki is igaza lehet: nem érdemes. A szoba négy sarkában hosszú repedés, odakint pedig, ahol réz lehallt a vakolat, kimeztelenkedik a falból a vályog. Vályogház, pusztulásra van felve.

Dehát hogy lehet, hogy e lakás helyett, amelyről pedig a tisztiorvos is, a járásbíró is, hivatalosan kijelentette, hogy lakhatatlan, nem kaptak másikat? Nem akadott négy év alatt egyetlen lakás sem? Akadt. Ők is tudták róla nem egyszer, jelentették is, hogy itt meg-

itt elköltöznek a lakók, igényt tartanak a lakásra — de mire észbekaptak, mások már elhappolták előlük.

— Hja kérem, a lakásügyek dzsungelében van egy különös fogalom: a lelépés! Ezt pedig nem az én zsebemnek, az én rokkantsági nyugdíjammak találták ki...

◆
Három lakás, három akta a százötven közül. Hangsúlyozzuk: nem a legsúlyosabb ügyek!

Dehát nincs semmi reménysugár a százötven kérelmező számára. Szerencsére — van. Amit eddig is meg lehetett volna tenni, azt most már meg kell tenni és meg is teszik. A volt Pannónia szállóban omelette tizenhárom családot tudnak elhelyezni. Sok lakás felszabadul azáltal, hogy több hivatal beköltözik a volt Pestetich-kastélyba. De ez még mind kevés. Keresni, kutatni kell szüntelen és építeni is...

Még csak annyit, hogy mindezt leírni nem ömör. Öröm volna, ha a legközelebbi riportunknak ezt a címet adhatnánk: „150 család otthon talált!”

Melbourne-i utóhangok

Az utolsó olimpiai versenyszám döntője, az 1:0 arányú szovjet—jugoszláv labdarúgó mérkőzés után, szakértők így nyilatkoztak: A melbourne-i olimpiai labdarúgó-torna színvonala alacsonyabb volt, mint a négy évvel ezelőtti, amikor a most nem szereplő magyar tizenegyet nyerte meg az aranyérmel.

»O«

Az olimpiai bizottság elnöke a záróünnepélyen örömmel állapította meg, hogy több ezer különböző nemzetiségű sportoló találkozott a stadionokban, az uszodákban és a sportcsarnokokban, közöttük olyanok is, akiknek országai között nincs diplomáciai kapcsolat.

»O«

Az ötkarikás olimpiai zászlót 1960-ig, a római olimpiáig a melbourne-i városházán őrzik.

KESZTHELYI TÜKÖR

■ ISMÉT TELJES AZ AUTÓBUSZFORGALOM. A keszthelyi autóközlekedési vállalatnál hallottuk, hogy ismét minden régi útvonalon megindult az autóbuszforgalom. Valamennyi autóbusz üzemképes, a tehergépkocsinak pedig mintegy harmadrésze szorul már csak javításra. (Hétfői hír.)

■ NEM KORLÁTLANUL — DE LESZ SZALONCÚKOR. A Fűszer- és Edességkereskedelmi Vállalat közleménye szerint bár nem kapnak korlátlan mennyiségű szaloncukorból, a vásárlóközönség minimális karácsonyi szükségletét valószínűleg hi tudják majd elégteleníteni.

■ A GÉPÁLLOMÁSON JAVÍTÁK A GÉPEKET. A keszthelyi mezőgazdasági gépállomáson is megindult a munka. Mivel kellő üzemanyaggal egyelőre nem rendelkezik és a legfontosabb mezőgazdasági munkákat is elvégzettük, most csupán a gépek téli javítási és karbantartási munkálatait végzik.

(Hétfői hír.)

■ CSOMAGOT IS SZÁLLIT MÁR A POSTA. A keszthelyi postahivatalban lehet már csomagot feladni az ország bármely részébe, de egyelőre kikötés nélkül. (Hétfői hír.)

— HOL SZÓRÁKÖZHATUNK KARÁCSONYKOR ÉS SZILVESZTERKOR? A Vendéglátó Vállalat közölte, hogy karácsonykor és szilveszterkor a következő vendéglők tartanak nyitva, ha addig az általános éj-

szakai kijárási tilalmat feloldják: Keszthelyen a Halászszerda, a Muskálti cukrászda, a Szabadság étterem és valószínűleg a Hungária étterem; Hévízen a Pannónia, a Gyöngyvirág cukrászda, a Debrecen étterem és esetleg a Béke étterem.

— NEVET A KÖZÖNSÉG. A múlt héten filmszínházunk Verdi: Traviata című operájának filmváltozatát mutatta be. Szomorúan tapasztaltuk, hogy a közönség egy-egy trillázó aránál visszajelöltött kuncogott. Illetlenesen is volt, meg szégyenségi bizonyítvány is. Szegénységi bizonyítvány még akkor is, ha kevesebben voltak a kuncogók, mint a zenekedvelők. Úgy gondoljuk, cseppet sem méltó olyan város közönségéhez, amely falai között emléktáblával jelölte meg Goldmark Károly szülőházát és azt a házat, ahol Kacsótzsongrácz a János Vitéz komponálta.

■
Városunkban 1956-ban eddig 580 gyerek született. November hónapban 41 gyerek született.

Házasságot kötöttek november hónapban: Hortobágyi Róbert és Vágner Katalin, Kövesdi János és Dóczi Erzsébet, Kiss Károly és Bálint Ibolyka. December hónapban: Szabados István és Németh Teréz, Molnár István és Nagy Agnes, Tollas Jenő és Persenyics Mária, Mikus Gyula és Takács Edit.

Ez évben eddig 216-an haltak meg.

Vasárnapi séta a városban

A FÓRUM

Nem tudom, a decemberi napsgár csalogatá-e ki az embereket az utcára ezen a vasárnap délelőttön, vagy a pusztta megszokás. De annyit igaz, hogy itt vannak és jó hogy itt vannak. Zsong, zajog az utca, emberek, nők, fiatalok sétálgatnak, csoportba verődve beszélgetnek, úgy tűnik, mintha mindenki idekint volna, mintha újra a régi, a nyári Keszthelyt látnánk a maga színes forgatagával, vagy éppen az ókori Rómát, a Fórumot. Ez a tér, ez a Szechenyi tér — ez a mi Fórumunk. Itt röppennek el a vélemények, itt vitatkoznak a vitatkozni szeretők, itt találgatnak, akik a templomból jönnek, meg azok is, akik épp a vasárnapi sörüket fogyasztották el. Ez a színes forgatag, meg ez a napsgár, ez az egész vasárnap — délelőtt már-már a tökéletes, békés kisváros képét mutatja. Csak az ismeretlen célja felé száguldó katonai gépkocsi, az „R” csoport kocsija figyelmeztet, hogy még nincs minden rendjén...

KÉNYSZER-SÉTA

Az autóbusz megállónál mintegy száz főnyi utazni vágyó bosszankodik. Ezt a kellemes vasárnap délelőtti hévízi fürdészel szerették volna még kellemesebbé tenni. Csakhogy csupán — miért, miért se — 9 óra után néhány perccel, egyetlen autóbusz indult ma Hévízre, az is meglett már az

állomáson. Mit csinálhat ez a száz utas? Vagy hazamegy bosszankodva azzal, hogy elrontották a vasárnapját, vagy ha bírják a lábait, kisértel gyalog. Ez is séta, vasárnapi séta — csak egy kicsit hosszú...

UTCAI ÁRUSOK

Soha ekkora erkölcsi és anyagi sikerült az utcai árusoknak nem volt még, mint azoknak, akik a kis bakelit Kossuth-cimereket árulják. Majdnem minden gomblyukban ott virít a jelvény, ha ismerősök: találkoznak, első pillanásúl odaszáll: neki van-e. Ezt figyelik az árusok is, s aki nem látják, arra könyörtelenül lecsapnak... Jó ez a kis jelvény. Nem üres formáság: hitvallást fejez ki. És jó, hogy majdnem mindenki horádjá. (Pedig — bár nem panaszképpen mondom — ugyancsak borsos áron adják!)

Érdekes, hogy az emberek véleménye ebben a dologban is megoszlik; érdemes megfigyelni az elejtett szavakat. Az egyik ezt mondja:

— Én hármát vettem, hogy mindegyik kabátomra jusson...

S a másik:

— Miért kell a legszebb dolgainkból is — üzletet csinálni...

VASÁRNAPI EBÉD — ÁLLVA

Amikor a templomokban és a rádióban egyszerűen megszólal a déli harangszó a népbüfében is uszlanl

kezd a söröző nép. Haza igyekeznek, várja őket a vasárnapi hűsleves. Nem mindenkit. Akad, akinek nem terítenek otthon, akiknek blokkra mérk az ünnepe ebédt is. Állva fogasztják el, mert a büfében állva fogyasztanak mindent.

Már a nyár folyamán több városban bevezették, hogy a büfékben is alacsonyabb asztalokat helyeztek el, s ülőhellyel kínáltak meg, aki ide vetődött. Nem lehetne ezt ugyanitt is megcsinálni? Nem lehetne egy kicsi otthoni hangulato-logy kis barátságos légkör teremtteni, nem lehetne az ide szorulóknak számára is egy kissé vasárnapra tenni a vasárnapot és emberibb a hétköznapokat is?

— MIT MOND A KÁDERLAP? — Érdekes, nem mindennapi és nem mindenkinél kijutó élményben volt részük a minap az egyik keszthelyi iskola pedagógusainak. Kéderlapjukat a miniszteriumban örizzték. Nem égették el őket, hanem elküldték a tulajdonosainak, hadd lássák, hadd olvassák. Egy aláírás ellenében mindenki felvehette a saját teljes kérdőnyagát, elolvashatta, eltehetette emlékébe, vagy ha éppen kedve tartotta, hát elégethette a hosszú éveken át rettegést, bizalmatlanságot keltő, de immár hatalmát veszített, divatjamúlt „mumust!”

Glicerint kevert kovával...

„rettenetes pléhfőfalán!” — énekeltük gyermekkorunkban nem egyszer a gúnydalt Nöbel Alfrédrol. Pedig Nöbel Alfréd — aki 1866. december 10-én, hatvan éve halt meg — a világ legnagyobb és legszerezesebb feltalálói közé tartozik.

Nem azért éppen a legszerezesebb, mert kísérletezései közben nem érték kudarcok. Érték bizony. 1864-ben nitroglicerinnel való kísérletezése közben stockholmi laboratóriuma a levegőbe repült, felrobbant. A bátor tudós nem ijedt meg a kudarcból, úgy gondolta, hogy az ilyesmi vele jár a szakmával. Az volt a terve, hogy a nitroglicerinnel explóziós hatású csúskentse, s ez a szerencsétlenség után két évvel. 1866-ban sikerült is — a dinamit feltalálásával. 1869-ben Franciaországba költözött. Párisi műhelyében kísérletezte ki újabb találmányát, a füstnélküli puskaport, amelyet ma is használunk. Ezt a találmányt azonban a francia kormány nem fogadta el találmánynak, illetve nem adott gyártásához szabadalmi jogot.

Nöbel ez sem keserítette el, szedte a sátorját, illetve veszedelmes műhelyét és Olaszországba, San Remo-ba költözött, ahol halála napjig élt. Pár év múltán az európai országok felismerték találmányának jelentőségét (közben a lögyapotot is felfedezte) és Németországban, valamint Svédországban felláított gyárai ontották a robbanószert a megrendelőknek, Nöbelnek pedig a pénz. 50 millió frank vagyona volt, amikor meghalt. Vagyottól nem örököseire hagyta, hanem a legilletkeesebb örököseire: a világ tudósaira. Megalapította a Nöbel-díjat. Úgy rendelkezett, hogy bizonyos összegvet évenként ítéljenek oda a világ legjobb fizikusának, kémikusának, élettannal és orvostudománnyal foglalkozó tudósának, a legeszményibb irodalmi megalkotójának, valamint annak, aki a világéle érdekében a legtöbbet tett. Evente tehát öt Nöbel-díjat osztanak szét. Legelőször 1901-ben osztották ki a Nöbel-díjakat, a legelső díjat Röntgen, a világhírű fizikus kapta.

A magyar föld őrzői

Lesz termés a Kaszásdűlőn!

Ahol a Kaszásdűlő szelidén ráhajlik a domboldalra, a szőlője meg a búzatermő földje mesgyénéjén ott áll az öreg Tar Imre bácsi. Szemlélődik, behallgat a decemberelejei alkonyatba, cigarettát sodor. Nekem is egyet, mivelhogy én nem értek hozzá, aztán odaadja, nyálazzam meg, ragasszam össze magamnak. Most ráér nézegetlődni egy kicsiké: a szőlő betakarva, a búza elvetve várja a telet. Így hát hosszú hallgatások közepette beszélgetünk, ámbátor csak módjával, félmondatonként két szippantás között. És persze politizálunk, mert manapság mindenki politizál. Jól is van ez így: az ország dolga még soha nem volt ennyire mindenki dolga, mint ma. Viszont az is igaz, hogy ide, a hegyközségbe később érkeznek el a politika hullámvérései, mint a városokba. Itt nem az utcán szívja magába az ember az új gondolatokat, hanem a lóción ülve, a telepes rádió mellett.

Nagy gondja van az öregnek, vagy nem is gondja, inkább bánata.

— A fiam, a Jóska fiam.

— Kiment?

— Ki. Feleségestül, családostul. Két családja volt, egy lány, meg egy gyerek. Már üzentek... Azt mondta a fiam, amikor kiment, hogy jó dőga lesz, mert jó szakmája van. Fog technikus.

Elnézem az öregembert. Miért fáj neki, hogy kiment a fia? Hiszen, ahogy mondja, jó dolga lesz odakint minden bizonnyal. Talán csak az fáj neki, hogy nem látja többé az unokáit?

Megkockáztatom a kérdést, inkább csak ugratásképpen, hamis tréfálkozás módjára:

— Aztán... nem kívánczok utánuk?

Alig tartja érdeemesnek felelni ilyen hiábavaló kérdésre.

— Akinek pénze van, az mehet: zsebiben viszi az étetet. Meg akinek szakmája van, az is mehet, a két kezével együtt viszi az étetet...

Különös nyelvjárásuk van ezeknek az embereknek. Az élet azt jelenti: megélhetés. Meg ami a földben van, a mag, az is azt jelenti: élet. Különös, de igaz, nagyon igaz nyelv.

— Hát magának nem akadna, nem teremne élet odakint?

— Nem a! Én nem vihetem ki. Mert a földet nem lehet elvinni. Sem azt, ami a földben van.

Ami a földben van! Ó, én tudom, hogy nemcsak a magra gondol, amit elvetett már és aminek kizül-

dültekor tudni fogja Tar Imre bácsi, hogy itt a tavasz. Nemcsak erre gondolt, mert nemcsak ez van ebben a földben, a magyar földben, hanem sokkal több. Vér, verejték, könny, munka, szenvedés, öröm, bánat, reményesség. Történelem. Élet, kétszeresen, százszorosan is élet. És ezt nem lehet kivinni, mint ahogy van a földet nem lehet kivinni. Az öreg Tar Imre nagyon rátapintott az igazságra. Ahogy a kizsáztult égalján a lenyugvó napot nézi, arrafelé néz, amerre a fia ment, egyszerre sok minden megvilágosodott előtte. Ki tudja, négy száz évvel ezelőt az ő ősei talán ugyanezzel a konok elszántsággal élték át a százötvenéves török uralmat. A földet és ami a földben van, az életet, a magyar életet nem vihették magukkal, — sem mentek hát maguk!

sem. És talán nekik köszönhető, hogy Tar Imre ma magyar embernek vallhatja magát. Mert annak vallja.

— Meg is mondtam a fiamnak, a Jósksának, hogy ha visszagyűn, (mert visszagyűn egyszer, azt tudom) ne próbáljon előttem magyarkodni, ne próbáljon földem kerelkedni a hazajiságban!...

Azután a munkára próbálom fordítani a figyelmét, de makacsul visszakanyarodik kedves gondolatához.

— Nincs most nagy dolgod, őrizzük a földet — ez az egész. Mag a jövő évi termést...

Es az a jó, hogy a Tar Imre bácsik mind így gondolkodnak. Így biztos, hogy jövőre lesz termés a Kaszásdűlőn!

A sztrájkjogról

A sztrájk — fegyver! A munkásság legerősebb és néha egyedüli fegyvere. Egyidős a munkásosztállyal. Akkor született, amikor a fiatal, kialakuló proletáriátus első harcait vívta a tőkésék ellen.

Kizsákmányoló társadalmi rendben ma is megszokott jelenség, hogy a munkások ezzel az eszközzel kényszerítik engedelmükre elnyomókat. A szocializmus történelében azonban mindezt ideig ismeretlen fogalom volt a sztrájkjog. Kétségtelen, hogy a demokrácia sztrájkjogát a demokrácia kivívása. Büszkék lehetünk arra, hogy a népi demokráciák közül elsőnek a magyar munkásság vívta ki. Az sem vitás, hogy a sztrájk fogalma ma mélyebb értelmet nyert, mint valaha: hiszen most az osztálykövetelések összefonódnak a nemzeti követelésekkel.

A sztrájkjog azonban nem az ellenforradalmárok fegyvere, hanem a munkásoké. A gyárak régi urai földről, rádióhullámokon keresztül sztrájkjára hívjanak fel bennünket. A munkásság nem gyermek már, hanem felnőtt osztály. Nem kell bízni, nem kell számba rágni a szót. A munkásság nagyon jól ismeri saját magát és ellenségeit, maga érdekvédelmi szervei, azok döntsenek, mikor és miért kell használni ezt a fegyvert. Ne mások rendelkezzenek vele, hanem ő maga! Csak ez a biztosíték arra, hogy saját érdekünkben forogjunk ezt a fegyvert.

Ahol az ország szíve dobog

Karcsú oszlopok, kőcsipkék, finom hajlatú csúcsíves ablakok, nemes rozsdával borított zöld bronz-veretek — ezek a színfoltok és hajlékony idomok egy képpé állnak össze mindenki emlékezetében, aki valaha is látta Pestet. A Halászbástyáról, vagy a Gellért hegyről: országház.

Az országház épülete nem régi. A múlt század második felében építették, Steindl Imre építőművész tervei nyomán, hogy a kizsáztult magyar ismét ülésezni kezdő országgyűlés helyét találjon magának.

Az országház, amelyet nyugodtan nevezhetünk hazánk egyik legszebb épületének, rendeltetésének megfelelően épült. Két legnagyobb terme közül az egyikben a felsőház, a másikban a képviselőház tagjai üléseztek. A két szárnyakon fekvő ülésterem között a hatalmas kupolacsarnok van. A kupola teremből márványburkolatú, gránit-oszlopos lépcsőház vezet le, melynek falát történelmi eseményeket ábrázoló festmények díszítik.

A lépcsők vastag szőnyegi felfogják a lépések zaját. Csönd van, de mégis érezni lehet, hogy itt futnak össze az ország ideg-szálai és hogy az épület már 60—70 éve a politikai élet központja. A vezető megmutatja azt a széket, melyben Deák Ferenc, a haza bátyja ült, odavezet a szónoki emelvényhez, rámutat arra a lyukra, melyet a viharos ülésen kilőtt pisztolygolyó ütött. A folyosó Dunára néző ablakai mellett sétálva észrevesz-

szük a számozott szivartartókat, amelyekre az anekdotázó öreg Mikszáth helyezte szivarját, ha sürgősen be kellett mennie a terembe.

Es a piros plüssel bélelt liftek, a bőrel borított, nehéz tölgyfabútorok, a házi büfé és még a borbélyműhely is a történelem levegőjét lehel.

Az országház díszes fényűző berendezésű: csak a díszek aranyozására 20 kilogramm aranyat használtak fel. Es ami a legfontosabb, teljesen magyar — az építőkövetektől az utolsó szög minden alkatrésze magyarországi termék.

Az országházban hosszú évtizedeken keresztül a földbirtokosok és tőkésék követei tárgyaltak saját hasznukról és szavazták meg — a dolgozók nyomorát. 1945-ben végre a dolgozók küldöttjeit, kérges munkástenyereket és fejkendő parasztnéiket látták a történelmi falak. De be kell ismerni, hogy az utolsó 12 év sem volt szalakmentes. A Rákosi-rendszer fejbőlönt Jánossai nem egyszer gondolkodás nélkül szavaztak meg mindent. Hiányzott az ország szívéből az, ami valóban a nép házává tette volna az ország házat: a demokrácia. Most tervek vannak a két kamarás országgyűlési rendszer meghonosítására, a termelők tanácsának megalakítására. Ezek a demokratikus intézkedések talán végre a demokrácia, a néphatalom házává avatják majd az ország házat.

Az F. J. K. forgalmáról

Felkerestük a Földművelésügyi Minisztérium Járás Központját, s megkértük a vezetőséget, tájékoztassa a újság olvasóit az élelmiszerellátás nehézségeiről, a kivendeltetés forgalmáról.

Marton Vince, a tervessport vezetője arról tájékoztatott bennünket, hogy míg az előző évben az októberi bolti forgalom 3,590.000 Ft volt, addig az idén októberben 4,877.000 Ft, és novemberben 5,738.000 Ft-ot tett ki boltjaik forgalma.

— Az áruellátásban voltak ugyan átmeneti zavarok, mint pl. só, liszt, élesztő, hagyma, petróleum, mosó- és tisztító szerek hiánya, de most már kevesebb cikkből van hiány — mondja Dani Antal, a kereskedelmi osztály vezetője.

Hét bestiális „Tomi“ ügyét tárgyalták a Würzburgi amerikai törvényszéken. Tették? Egy 15 éves német lánykát dilati kegyetlenséggel orszákolják meg. Képinkén — egy a hét közül.

Sül a kenyér

Szorgalmasan dolgoznak a pékek

Friss kenyér illata terjed a Keszthelyi Sütőipari Vállalat 1-es üzemében. A gyorsan száradó sütőlapát egymás után hozza ki a kemencéből a friss, barnapirosra sült kenyeret. Fűrgé kezek rakják kosárba, s szállítják az üzletbe, ahol már várják a vásárlók. Általános vélemény, hogy sokat javult a kenyér minősége is. Ebben az üzemrészben 24—25 mázsa kenyeret sütnék naponta.

— Sütünk 50 mázsát is, ha kell — fogadkoznak. A vállalat szinte megállás nélkül dolgozik. Napi 120—130 mázsa kenyeret sütöttek aszerint, hogy mennyire volt szükség.

sokan gondolnak hálaival a pékekre, miközben a friss süteményt fogyasztják a kávé mellé...

Osztatlan örömmel üdvözölték az üzem dolgozóit a természetbeni juttatás viszályát, a napi egy kiló kenyeret és négy darab süteményt. Az októberi megígért dupla bérüket már megkapták. Ugyanezt novemberre is megígérték, de ez egyelőre csak ígéret maradt...

Sül a kenyér... Eljogynak a sorbanállók, s friss kenyér kerül az asztalokra. A pékek dolgoznak...

— Kenyer mindennap kell az asztalra — mondja Szabó József, a munkástanács elnöke — akármilyen helyzet van. Mindent megtettünk, hogy anyagot biztosítsunk. A honvédségtől kértünk tehergépkocsikat, hogy Nagykanizsáról Dombóvárról és Budapestről tudjunk lisztet, élesztőt, sőt hozatni az üzem munkájához. Nem volt fennakadás eddig, s ezután is biztosítjuk a város kenyérellátását.

Az áramhiány miatt kézzel dagasztják a kenyeret ebben az üzemben. Hajnali három óraker kezdik a munkát, s reggelre már az üzletekbe kerül a friss ropogós, kenyér.

Fűrgé lánykezel rakogatják a 3-as üzemben a süteményeket. A ropogásra sült friss kifli itt már csak elszállításra vár. Naponta 10.000 darab sütemény készül el itt. Hogy ne kelljen kézzel dagasztani, éjjel 1 óraker kezdenek dolgozni, s délelőtti 9—10 óra körül már az utolsó darab kifliket szállítják el innen, s

A mezőgazdasági technikumban

November 28.-a óta folyik a rendszeres, osztályok szerinti tanítás. Tulajdonképpen már 16-18-án elkezdődött, de össze kellett vonni az osztályokat, oly kevesen jelentek meg. Jelenleg a 252 tanuló közül 184 hallgatja az órákat. Hogy a diák-élet itt is nehezen tudott visszatérődni a rendes kerékvágásba, annak egyrészt az az oka, hogy a tanulóifjúság 80 százaléka vidéken lakik, s csak 8-9 napos késéssel tudott bevonulni a kollégiumba; másrészt pedig a rémhírekből táplálkozó, a deportálástól való oktalan félelem, Szerencsére, a nevelőkarnak sikerült áttörnie a szülők és diákok részéről megmutatkozó előítéletet.

Lényeges változás történt a tananyagban is. Épp a napokban folyik a nyelvtanulás megszervezése. Örömmel hallottuk Lébényi Nándor igazgatótól, hogy francia, orosz, német és angol nyelv szakos tanár van a technikumban, így a tanulóifjúságnak nemcsak szabadsága, hanem lehetősége is van a legnépszerűbb idegen nyelvek között választani.

A diákokon élelemmel el van látva, székészletük február végéig elég lesz, viszont hiányt szenvednek tüzfából, napi 2 mázsára volna szükségük. Már a mult héten is csak ideiglenesen és rövid időre, átmenetileg tudtak erről gondoskodni.

Az iskola legnagyobb problémája az, hogy a beosztott „hetes“ diákok a kijárási tilalom miatt nem tudnak reggel fél ötre kimenni a Kiserleti Gazdaságba, ahol pedig rájuk várna az állatpolás feladata. Pedig ez a gyakorlati munka szorosan hozzá tartozna a tananyaghoz. Diákok és tanárok azonban egyaránt remélik, hogy a rend helyreálltával ez a kérdés is megoldódik.

* (Kedd kivételével)

Igy készül a sajtlyuk

Me egytük az ementált. Vidám jelenete volt a hamburgi élelmiszerkiállításnak: a sajtlyukfűrés.

Hirdetéseket

FELVESZ a Keszthelyi Újság

Szerkesztőség: Keszthely, Városi Tanács. Tel: 37.

A hirdetések ára savanként egy forint. Kiemelt szöveggel, vagy keretbe szedve 2,50 Ft. Többszöri hirdetés esetén 20 százalék kedvezmény.

Éz igényeknek megfeleltében

A kölcsönzők a járási könyvtárban nagyobb választékból kereshetik ki az őket érdekli könyveket, rendszeresítették az ügynevezett szabadpolcot, ahol a világirodalom és a magyar klasszikusok műveit találhatják meg. Az elmúlt időszakban megnövekedett a kölcsönzések száma, de számos új olvasóval is gyarapodott a könyvszerelő tábor. Az olvasók eddig is kerestek olyan könyveket amelyek a könyvtár nem tudott rendelkezésre bocsátani éppen a helytelen kiadópolitika miatt. A könyvtár most úgy igyekszik kielégíteni az igényeket, hogy felkutatja a magánosoknál elfekvő nagyobb számú könyveket és azokat megveszi az eladók-tól.

KESZTHELYI ÚJSÁG

Kiadja: a Városi

Végrehajtóbizottság.

Szerkesztő:

Szerkesztőbizottság.

Keszthelyi Városi Tanács.

Felelős kiadó:

Horváth Ferenc,

v. b. elnöke.

Keszthelyi Helyőrségi Nyomda

Branisláv Nusic

A HÁZASSÁG*

Az én tizenharmadik szerelmem — a feleségem. Mindig tudtam, hogy a tizenharmadik szám szerencsétlenséget jelent, de azt nem, hogy ez a szerelem is érvényes. Ha ezt tudom, akkor átugrom a tizenharmadik szerelmet és a tizennegyedikem folytatom, vagy talán a tizenharmadikát 12a szám alatt veszem nyilvántartásba.

És képzelmek el, én mindjárt azután estem bele, amikor kiszabadultam a börtönből, s így még csak nem is érezhettem azt a megkönnyebbülést, amit a rab érez kiszabadulásakor. Az iskolából a katonasághoz, a katonaságtól a börtönbe, a börtönből a házasságba — ez aztán az élet! Uglátszik ez a dolgok rendje: az iskolában megszerzed az élethez szükséges tudnivalókat, a katonaságnál és a börtönben pedig a házasságra gyakorolatosod. A katonaság a fejelelemre és a parancsok feltétlen végrehajtásá-

ra szoktat, a börtön pedig megtanít arra, hogy a rács mögül figyelj az életet, de magad ne végy részt benne.

A házasságnak a katonasággal és a börtönnel való összehasonlítása rosszindulatra vall és nem is igaz. Még a katonaság és a házasság között lehetséges némi összehasonlítás, de a börtön és a házasság között semmi összefüggés nincs. A katonaságnál a feltétlen engedelmességen kívül megtanulsz parancsokra jobbra — és balraírt csúálni, ami a házasságban is felhasználható, ezenkívül ért állni, amire szintén szükség lehet. Megtanulod, hogy az ellenséggel szemben bátran kell viselkedned, ami persze nem zárja ki azt, hogy ne fordíts néha hátat neki és ez szintén előfordul a házasságban is. Végül azt is megtanulod, hogyan kell felderíteni, zavaró hadmozdulatot tenni, ellentámadásba menni,

mi az a nyílt harc, váratlan meglepetés, gyors védekezés, riadó, bekerítő hadmozdulat és hogy mi is az éjszakai szolgálat. Mindezek igen gyakorlati a házasságban is.

A börtönrre már nem lehet elmondani, hogy hasonlít a házassághoz, mert például a börtönrre nem illik az a közmondás, amit a házassággal kapcsolatban oly gyakran emlegetnek: „Olyan kalitka, amelyből a bennlévő madár szeretne kiszállni, a kintlévő pedig berepülni.“ És mégis van egy hasonlóság közöttük, melyet némileg, de valóban csak némileg lehet alkalmazni. Ez pedig az, hogy a házasság raboskodás, mégpedig az első öt évben nehéz bilincse erva, a második öt évben könnyűre, a harmadik öt évben már bilincs nélkül, a negyedik öt évben pedig a rab már szabadon jár-kelhet, s csak este kell visszaternie a börtönbe aludni.

A házasságot azonban nem lehet összehasonlítani sem az iskolával, sem a katonasággal, sem a börtönnel.

Mindhárom intézménynek meg van a maga szolgálati ideje, a házasságnak ezzel szemben nincs. Tudod, hány évig kell járnod iskolába, nekigyürközve elvégzed, s amikor a diploma kezdedben van, nincs többé dolgod vele. Így van ez a katonaságnál is, ahol a törvény szabja meg a szolgálati időt, és ugyancsak törvény írja elő a börtönbüntetés idejét is. És még ha húsz évet kapsz, akkor is tudod mikor telik le, mikor lesz vége a szenvedésnek. Ezzel szemben a házasságban nincs ilyen határidő.

Milyen jó lenne, ha az eljövendő házassági reform megszabná a házasság idejét is.

*Részlet B. Nusic jugoszláv író „Jó kedvemben írtam“ című nagyszerű humoros önéletrajzából.